

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Petulantia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

pro nihili homine positum. Quodq; historiis Græcis memoriæ mandatum est, Simiæ, quam Rex Molossorum in deliciis habebat, improbitas minime prætereunda. Illa enim, cum Spartiata oraculum ab Jove Dodonæo petivissent de victoria sciscitantes, legatiq; vas illud in quo inerant sortes colloca-
vissent, urnam evertit, sortesq; dissipavit. Negant vero Historici, ut Cicero de Divinatione refert Lacedæmoniis ullum unquam ostentum hoc trifolium accidisse: nam quæ proposita erat oraculo sacerdos, dixisse fertur: *De salute Lacedæmonis esse, non de victoria cogitandum.* Neque vero Plautus inepte Simiam bestiam, nunc nihili vocat, nunc nequissimam, in Milite, ac Pseudolo & in Rudente, pro lenone in somnorum conjectatione ponit, quando lenonibus nihil est scelestius neque perditius, ingrato dubio procul & invisio mortalibus genere, quodq; est, ut ipse dicit, *Deorum odium atq; hominum:*

VITIORUM DISSIMULATOR. CAP. XIX.

AD hæc, hominem sua dissimulantem vitia, turpitudinemque domesticam occultantem, notare si vellent Ægyptii, Simiam micurientem faciebant: ipsa enim est ea verecundia prædita, ut quotiescunque lotium fecerit, excrementum illud (quod etiam in fæce reliqua feles faciunt) effosa obruat terra, aut alia quapiam re superingesta omnino occultet. Sed quoniam impressi codices in damno sunt, quantum ad Simiæ nomen, quæ sit callior lectio, in Fele, hoc est, in Æluo disputatur.

IMPUDENTIA. CAP. XX.

Mihi quidem longe significantius per Simiam impudentia videtur ostendi posse, quam huiusmodi verecundia. Ea siquidem partibus iis, quas verecundia occultari jubet, assidua sessione depilatis, natibusq; ita tupiter denudatis, improbum exhibet spectaculum, & ejus generis mares, præcipueque Cercopitheci, natura procaciter excitata, frequenti quantumlibet spectatorum theatro, fatis cum impudentia pudendi tractatione lasciviunt, eorum instar fatuorum quos nunc Ægyptii, ut omnibus ad Nilum locis palam est, Maurique & Turcæ omnes simul ac talia perpetrare conspexerint, magnopere venerantur, summaq; innocentia & simplicitate præditos arbitrantur remq; putant admodum piam se facere, si cumulatim in hos stipem contulerint. Sed utcumq; illa, Pithecusæ insulæ, quod ad hanc facit morum pravitatem, notæ sunt in Tyrrheno mari, quibus nomen inditum à Simiis, in quas Candulus & Antlantus, ut apud Harpocratonem ex Æschylî Sardiani jambis legitur, fratres, omnium ea ætate profligatissimi impostores à Jove transformati sunt, cum adversus eum quoque fallaciæ machinas admonuissent. De quibus ita Ovid. in Fabulis:

*Metamor.
lib. 14.*

*In arimem, Prochytamque legit, viridique locatas
Colle Pithecusas habitantum nomine dictas:
Quippe Deum genitor fraudem & perjuriam quondam
Cercopum exosus, gentisque admissa dolosa,
In deformem viros animal mutavit, ut iidem
Dissimiles homini possent similesque videri.*

*Thersites
in sol. nota
notatur.*

Sane quidem petulantiam quis hoc scriptionis genere significaturus, nullo commodius animali utetur, quam simia: cujus improbitate considerata, Plato in Civitate sua Thersitem ait, illum omnium qui ad Ilium venere turpissimum, tantæque impudentiæ monstrum, ut Achillem Agamemnoni exprobrare nihil veritus fuerit, seque heroibus ingerere temerarius assueverit, in Simiam commutatam esse imitariq; adhuc hominum facta, non re, sed specie ipsa mutata: quod etiam Q. Calaber Paralipomenis tangit. Nam si cum inter homines ageret, tam perditæ fuit insolentiæ, ut ne Regibus quidem Imperatoribusq; ipsis quicquam parceret minime mirum, si, postquam in bruta transivit, eundem animi tenorem servat, importunitatemq; omnem adversus Leonem ipsam, ferarum omnium regem

A regem, excercet. Sane Lycophron Terfitem ipsum *πηνελόπεια* appellat, & vulgo genus hominum hujusmodi simiis solemus æquiparare. Ac in eam improbitatem ita nos aliquando lusimus sermone ad Leonem X. P. M.

*Denique sic petulans generoso infensa Leoni
Simia, quæ natibus, caudag, & clunibus hujus,
Tantum animi est paruis, affixa procacibus ausis,
Hoc tam magnum animal vexatque agitque, nec ullam
Esse morum patitur, Musca importunior: apta
Illa feros vitare unguis & dentis acumen,
Lubrica dum fidit saltu, levibusq; lacertis,
Deq; suo quarit sibi tot ludibria Rege.*

FEBRIS MEDELA. CAP. XXI.

B Reliquum hic erat, ut ex eorumdem sacerdotum dictatis remedium febris ex Leone Simiam vescente significari subjiceremus, sed super hoc satis in Leone.

SUI ADMIRATOR. CAP. XXII.

Quo sit in prolem suam affectu Simia, paulo ante diximus. Hinc autem aliud oritur hieroglyphicum. Fuerunt enim qui Suffenos Catullianos per fœtam Simiam aptè significari posse contenderent, qui scilicet sine rivali dicta factave sua unice amant & venerantur. Generosum Pindari dictum, qui genus hoc hominum philautia, hoc est, cœco amore sui perditum irridens, adultores non aliter viros probos & amicos videri ait insipientibus, quam Simiæ pulchræ pueris indicantur. Ait enim in Pythiis, *καλοῖσι πῖθωνος ἔγγυς παλαστὶ*, *Bella quidem Simiola est pueris*. Nam & Horatius adulatorem in obsequium plus æquo pronum, ita ad divitis nutum mutari scribit, *Ut credas mimum partes agitare secundus*. Simia verò mimum exscribit, quòd una omnium maxime atq; efficacissimè quæcumque fieri viderit imitatur. De philautia Synesius, vir literatissimus, cum epistolas accuratius à scriptis aliquando colligeret, vereri se dixit, ne quod Simiis accidit, eveniat sibi: illæ enim, ait, cum natos animalium omnium turpissimos periant, putant ipsæ tamen eos esse omnium formosissimos. Atque utinam, mi Cœli, non itidem & ego fallar, qui tantum vigiliarum hieroglyphicis his indagandis impenderim, tantum laborum conscribendis exhauserim, ut quod nunc huminum est ingenium, posteaquam me studiosorum animos oblectare existimavero, ludibrio sim. Quid enim, inquit, ad nos literatum Ægyptiarum fabula, cum nunquam satis temporis per ætatem etiam longissimam super sit, ut vel Latina vel Græca discere quis possit? quanto fatius fuerat quatuor hos & viginti annos, qui contexendis sex circiter & quiquaginta hujus argumenti commentariis perire, vel eloquentiæ, vel traducendis authoribus Græcorum optimis impendisse: aut, si frigidus obstaret circum præcordia sanguis, mihi potius latenter instituisse vivere, ne per continuam genii defraudationem corpus affligerem, unde diurnas gravissimasq; tot ægritudines contraherem, neq; tamen hinc ullam apud potentiorum quemquam gratiam mihi compararem? Vera hæc, non inficior, dicturi sunt. Sed quid agerem? Suus cuiq; attributus est error. Si quid tamen fuerit quod vel tibi, vel tribus amicis aliis non usquequaque displicuerit, satis me consecutum arbitratus: habeant sibi sua regna Reges, respondebo, meamque judicio trium circiter amicorum industriam approbari usq; adeo æstimabo, ut pro laboribus tantis ingentem mihi mercedem cumulativè perlolutam, ratio:

bus meis sim nulla contatione relaturus. Vale, meque Manardo, more tamen illo tuo, plurimum commenda.

*Generosum
Pindari di-
ctum.*

*Pierius
annos in hi.
Hieroglyph.
contexen-
da impen-
dit.*